

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 544

5) Til *statsministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Vil regeringen fastholde, at en sænkning af rentefradragets værdi ikke er udtryk for en hårdere beskatning og dermed større udgifter for den enkelte familie?«

Pernille Sams (KF):

Skatteministeren har ved flere lejligheder, bl.a. flere gange her i Folketingets spørgetid, givet udtryk for, at en sænkning af rentefradragets værdi i forbindelse med lavere marginalskatter ikke opfattes af regeringen som en hårdere beskatning af boligejerne. Er statsministeren enig i det?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Som tidligere nævnt har regeringen ingen planer om en særlig nedsættelse af rentefradragets værdi. Regeringen arbejder derimod for en nedsættelse af skatten af arbejdsindkomst. I den udstrækning, man betragter skatten som en udgift for den enkelte familie – og det tror jeg egentlig at familierne selv gør – vil en lavere skat indebære lavere udgifter for den enkelte familie og ikke en større udgift, som det indirekte påstås i fru Pernille Sams' spørgsmål.

Pernille Sams (KF):

Hvis rentefradragets værdi sænkes – og det gør det jo, hvis man sænker marginalskatten – er statsministeren så ikke enig i, at den enkelte boligejer vil komme til at betale mere for at bo i det samme hus?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg har ikke til hensigt at foretage samme tålmodige gentagelse tre gange af regeringsgrundlaget eller mit eget svar som yderligere svar på dette spørgsmål, og jeg kan derfor henholde mig til det svar, jeg allerede har afgivet.

Pernille Sams (KF):

Jamen statsminister, dette her er jo ikke et svar. Vi skal træffe nogle helt ekstremt vigtige økonomiske beslutninger for masser af familier rundt om i landet, som sidder lige nu og vur-

derer deres situation. Det er muligt, at marginals-katterne falder en smule, og så falder værdien af rentefradraget lige så meget. Hvis man så vælger at bo i lejebolig, får man skattelettelser, men hvis man vælger at bo i ejerbolig, bliver skattelettelsen opslugt, fordi værdien af rentefradraget bliver mindre, man får altså ingen skattelettelser.

I øvrigt har regeringen sagt, at man slet ikke vil lave skattelettelser, men kun skatteomlægninger, så det, man eventuelt vinder i første omgang, bliver krævet ind igen gennem grønne skatter eller grønne afgifter eller noget andet. Men sagen er jo, at selv om regeringen ikke vil tale om det, sker der i virkeligheden en fordyrelse af ejerboligerne, og så bliver der jo tale om en væsentlig omfordeling i det danske samfund, som man planlægger at gennemføre på en skjult måde uden at ville være ved det i virkeligheden. Vil statsministeren ikke godt bekræfte det?

Thor Pedersen (V):

Så vil jeg gerne stille statsministeren et spørgsmål for at forstå statsministeren rigtigt.

Statsministeren siger altså, at befolkningen er trygge ved teksten i regeringsgrundlaget »En ny Start«. Kan statsministeren bekræfte, at ejerboligmarkedets salg af parcelhuse er gået totalt i stå, eller forholder det sig således, som skatteministeren tidligere har sagt, at der er tale om en stigende aktivitet? Er markedet gået totalt i stå, eller er det ikke? Kan statsministeren forholde sig til de udsagn, som jeg kender fra ejendomsrådgiverbranchen, banker og realkreditinstitutter, nemlig at man ikke tillægger garantien i »En ny Start« så megen vægt, at man kan råde husejerne til at købe nu i blind tillid til den garanti? Hvordan forholder statsministeren sig til de faktiske problemer? For det er ikke et problem for oppositionen, det er et problem for de mennesker, der skal sælge deres hus.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kom i en vanskelig situation, fru Pernille Sams, for jeg er faktisk ikke i stand til at svare på det spørgsmål, der blev stillet mig før; det bar ikke præg af lysende klarhed, vil jeg sige. Jeg har noteret et par enkelte stikord om utryghed ved regeringens tanker, og jeg må sige igen, at når jeg nu skal svare, må jeg beklage,